

Liliana Erasmus & Jeroen Hoogerwerf

Overal opa's en oma's

twintig gedichten en verhalen

met illustraties van Mariëlla van de Beek

Liliana Erasmus & Jeroen Hoogerwerf

Overal opa's en oma's

twintig gedichten en verhalen

met illustraties van Mariëlla van de Beek

Auteurs

Liliana Erasmus
Jeroen Hoogerwerf

Illustraties

Mariëlla van de Beek

Vormgeving

De Grafische Keuken

ISBN 978 94 91740 43 5
NUR 277

© 2016 Levendig Uitgever
www.levendiguitgever.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

Wat haaien lusten	<i>Liliana</i>	4
De rimpels van opa	<i>Jeroen</i>	6
Heks	<i>Liliana</i>	8
Oma Spin	<i>Jeroen</i>	10
Kleine oma Thumb	<i>Liliana</i>	12
Oma's eerste liefde	<i>Jeroen</i>	14
Lieve oma Kalenberg	<i>Liliana</i>	16
Opa krijgt een half dekentje	<i>Jeroen</i>	17
Mijn abuelito praat met bomen	<i>Liliana</i>	20
Oma Trudy had een oranje strik in het haar	<i>Jeroen</i>	22
Nestjes	<i>Liliana</i>	24
Een beetje vergeetachtig	<i>Jeroen</i>	26
De Koning die grootouders haatte	<i>Liliana</i>	28
De zoekende ziel	<i>Jeroen</i>	32
Oud en stout!	<i>Liliana</i>	34
Geen opa en oma	<i>Jeroen</i>	36
Anansi en de pan met bonen	<i>Liliana</i>	38
Het rode haar van opa	<i>Jeroen</i>	42
Grote Troogvaders Fontein des Levens	<i>Liliana</i>	44
Opa zoekt de kleuren van de herfst	<i>Jeroen</i>	46
Lieve Oma	<i>Jeroentje</i>	48

Wat Haaien Lusten

Toen Carlito oud genoeg was om te speervissen, mocht hij met zijn vader de grote, diepe zee in. Het was vroeg in de ochtend en de zon brandde de wolken uit de lucht. Zo helder. Een perfecte dag om op vissenjacht te gaan, vond vader Julio. Hij hoefde Carlito niet eens te vragen. Die zat al met zijn zwembroek aan in de oude pick-up te wachten. Samen reden ze naar de kop van het eiland. Af en toe toeterde Julio, zwaaide hij naar een bekende of stak hij zijn hoofd uit het raam om goeiemorgen te roepen. In alle rust reden ze huizen, kerken, rumshops, hotels en stranden voorbij. Niemand had echt haast, toen.

Achter de vuurtoren, waar de golven op de rotsen klappen, daar gingen ze heen. Maar hoe, vroeg Carlito zich af. Moesten ze van een klif afspringen? Zomaar ergens het water in duiken?

‘Nee, te gevaarlijk,’ zei Julio. Langzaam reed hij de ruwe kust af, op zoek naar de beste uitstapplaats.

‘Het is belangrijk dat je de zee leert kennen,’ legde hij Carlito uit. ‘Waar je wel, waar je niet moet zijn. Hoe de zeestromen rondom het eiland lopen. Wat je tegen kunt komen.’ Bij een kleine, rotsachtige baai gingen ze eruit. Vader Julio deed zijn ogen dicht en snoof de lucht diep in zich op. ‘Zelfs de zeegeuren hebben ons wat te vertellen,’ zei hij, en porde Carlito aan om hetzelfde te doen. Carlito sloot zijn ogen, maar hij rook alleen het zout, het zeewier en vis. ‘Dat is juist goed,’ zei Julio. ‘Zo hoort het.’

Daarna staarde Julio naar het water, maar hij zag er geen rare bewegingen in. Carlito wel: donkere vlekken, heel groot. ‘Gewoon koraal, steen, plantjes,’ stelde zijn vader hem gerust. Ze liepen heel voorzichtig - glibberige stenen onder hun blote voeten, flippers onder de armen, harpoen in de hand, brillen en snorkels klaar. Vader Julio had altijd zijn verstand bij zich, zijn beste wapen, voor het geval dat.

‘Wat voor geval dan?’ wilde Carlito weten. Hij kreeg geen antwoord, alleen een glimlach. Daar kon hij niet veel mee. Julio trok zijn flippers aan, schoof zijn duikbril naar beneden en dook het water in. Carlito ging hem niet achterna. Even later kwam Julio’s snorkel spuitend naar boven, gevolgd door zijn hoofd. Hij hield zijn duikbril op, schoof het mondstuk opzij en riep: ‘Geen haaien, kom! Die lusten ons toch niet!’

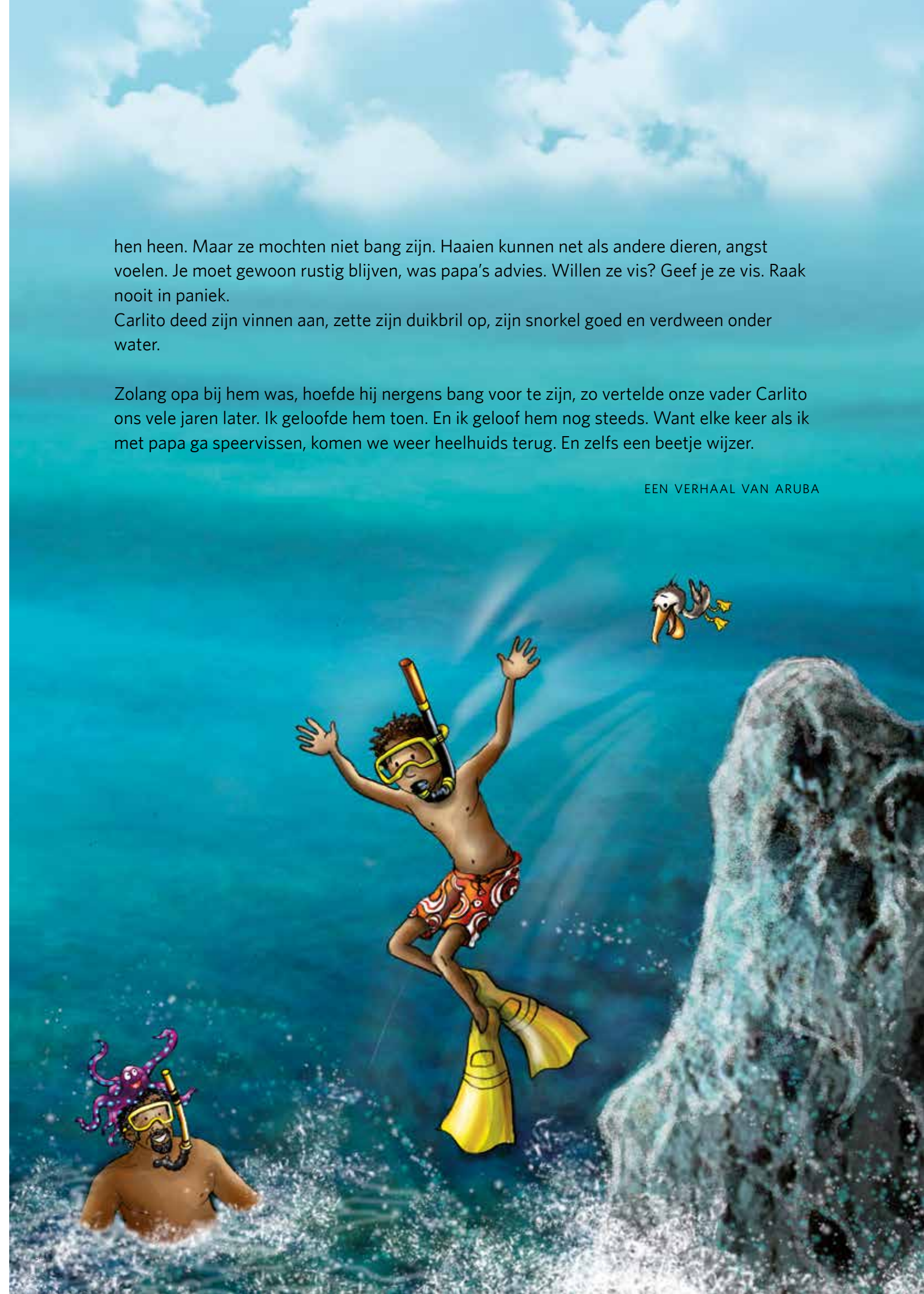
Carlito twijfelde. Haaien lusten wel vis. Wat als hij en papa hun vangst meenamen? Het spoor van vers vissenbloed dat ze achterlieten. Ineens moest hij aan dat verhaal denken. Van toen zijn vader ging speervissen met enkele vrienden. Zes haaien zwommen er plotseling om

hen heen. Maar ze mochten niet bang zijn. Haaien kunnen net als andere dieren, angst voelen. Je moet gewoon rustig blijven, was papa’s advies. Willen ze vis? Geef je ze vis. Raak nooit in paniek.

Carlito deed zijn vinnen aan, zette zijn duikbril op, zijn snorkel goed en verdween onder water.

Zolang opa bij hem was, hoefde hij nergens bang voor te zijn, zo vertelde onze vader Carlito ons vele jaren later. Ik geloofde hem toen. En ik geloof hem nog steeds. Want elke keer als ik met papa ga speervissen, komen we weer heelhuids terug. En zelfs een beetje wijzer.

EEN VERHAAL VAN ARUBA

Oma Trudy had een oranje strik in het haar

Toen ik bij Oma Trudy ging logeren, vertelde zij heel vaak over de oorlog. Oma was in de oorlog geboren. Ze was pas vijf jaar oud toen de oorlog was afgelopen. Zo ging haar verhaal.

Op de radio hadden we het nieuws gehoord. Dat was op 4 mei 1945. De oorlog was voorbij. Het leger van Duitsland zou zich overgeven. En de vrede sluiten met de soldaten die ons waren komen bevrijden. Die kwamen uit heel veel landen. Uit de Engeland, uit Amerika, uit Polen, uit Canada en uit Nederland.

Het was al wat later op de avond. Dus ik moest al naar bed. Ik kon bijna niet slapen. Zo spannend vond ik het.

De volgende dag stond ik al vroeg op. Ik waste me. Toen mocht ik van mijn moeder mijn mooiste jurk aantrekken. En mijn moeder deed een oranje strik in mijn haar. Samen met mijn broer, die al acht was, ging ik de straat op. Ik moest beloven dat ik zijn hand vast zou houden. En dat deed ik. Want er liepen heel veel mensen op straat. Overal hingen rood-wit-blauwe vlaggen aan de huizen. En bijna alle mensen hadden wel een oranje of een rood-wit-blauw versiersel op hun kleding of hun pet of hoed. Maar niemand had zo'n mooie oranje strik in het haar als ik.

De mensen zongen: 'Oranje boven, oranje boven, leve de koningin!' Ze dansten op straat en maakten rare sprongen. Iedereen lachte. En de fanfare speelde feestelijke muziek op het marktplein.

Toen hoorden we een heleboel motorgeluiden en heel luid gejuich. 'Ze komen, ze komen,' riepen de mensen. We keken de straat die op de markt uitkwam in en zagen dat er een heleboel auto's, jeeps en tanks kwamen aangereden. Dat waren de soldaten uit Canada, Amerika en Engeland. Zij deelden chocola uit en ook nog kauwgom. Dat hadden we nog nooit gehad. Mijn broer en ik werden op een tank getrokken. We hebben heerlijk gesmikkeld van de chocola. En genoten van de kauwgom. Kon het maar altijd Bevrijdingsdag zijn ...

EEN VERHAAL UIT NEDERLAND
EERDER OPGENOMEN IN KLEUR OP SCHOOL

Hier, daar en overal zijn opa's en oma's. De verhalen en gedichten komen uit alle windrichtingen. Ze kunnen wat Arubaans temperament hebben, geschreven door Liliana, en ook wat Hollandse nuchterheid, geschreven door Jeroen. Soms zijn de verhalen geïnspireerd op eigen herinnering en soms op verhalen, legenden en sprookjes uit vergeten tijden.

Verrassend of voor de hand liggend, lichtvoetig of zwaar, humoristisch en toch leuk, de verhalen en gedichten in Overall opa's en oma's hebben wat te vertellen en nodigen uit om aan kinderen en kleinkinderen voor te lezen!

Levendig Uitgever

ISBN 978 94 91740 43 5

9 789491 740435